

Vypracovala: Mgr. Michaela Hirčková

Sociálna rehabilitácia je dôležitým nástrojom integrácie osôb so zdravotným postihnutím, preto je potrebné neustále zvyšovať kvalitu jej poskytovania.

V rámci projektu sociálnej rehabilitácie realizuje NROZP v SR množstvo aktivít, ktoré súvisia priamo s poskytovaním jej služieb. Veľký záujem bol najmä o odborné stretnutia s poskytovateľmi sociálnej rehabilitácie. Jedno z nich sa konalo aj tento rok 14. septembra v priestoroch SZTP.

Otvorenú diskusiu viedol pán PhDr. Slavomír Krúpa, PhD.. Vo svojom príspevku sa venoval vymedzeniu, sociálnej habilitácie, sociálnej rehabilitácie, rozdielom a špecifikám sociálnej rehabilitácie a špeciálneho sociálneho poradenstva. Zaoberal sa rozdielom medzi definíciami sociálnej rehabilitácie v zákone 448/2008 o sociálnych službách, kde v § 21/1 je vymedzená sociálna rehabilitácia ako „odborná činnosť na podporu samostatnosti, nezávislosti, sebaistočnosti fyzickej osoby rozvojom a nácvikom zručnosti a posilňovaním návykov pri sebaobslužbe, pri úkonoch starostlivosti o domácnosť a pri základných sociálnych aktivitách.“), pričom v kontexte praxe je riziko, aby vzdelávanie v oblasti sociálnej rehabilitácie nebolo orientované viac na prípravu pracovníkov v inštitúciách ako na pracovníkov v teréne.

Širší výklad termínu sociálnej rehabilitácie nie je možné oddeliť od komunitnej rehabilitácie/. Jesenský (1995) zdôrazňuje, že „v koncepčnom zmysle je dnes už všeobecne uznané, že predmetom rehabilitácie je celý človek a jeho vzťahy k prostrediu“. Taktiež sa na stretnutí zaoberal vzťahom sociálnej rehabilitácie a individuálnych plánov rozvoja. Funkcia sociálnej rehabilitácie - odbornej činnosti je nevyhnutne naplnená v plánovanom systéme, procese, ktorý je vlastný pri individuálnom prístupe k rozvoju osobnosti postihnutých občanov.

Princíp individuálneho prístupu ku klientovi je vo vzťahu k sociálnej rehabilitácii nadradený nad sociálnou rehabilitáciou, vystupuje ako metóda, prístup prostredníctvom ktorej možno naplánovať sociálnu rehabilitáciu. Z didaktického hľadiska je odbornosť a kompetencia sociálneho pracovníka pracovať plánovane, individuálne s občanom s postihnutím, predpokladom pre poskytovanie sociálnej rehabilitácie. Príspevok bol zameraný ako podnet k diskusii.

Zo stretnutia vyplynulo niekoľko záverov:

- poskytovanie sociálnej rehabilitácie organizáciami občanov so zdravotným postihnutím má širší rámec ako jej vymedzenie v zákone č. 448/2008 o sociálnych službách;
- potreba propagácie a zvyšovanie povedomia sociálnej rehabilitácie pre osoby so zdravotným postihnutím;
- organizácie poskytujúce sociálnu rehabilitáciu majú veľké problémy s jej financovaním;
- plány individuálneho rozvoja osôb so zdravotným postihnutím tvoria organizácie poskytujúce sociálnu rehabilitáciu adresne podľa potrieb klienta, zdôrazňujúce holistický pohľad na človeka;
- potrebné je sledovať kvalitu služieb sociálnej rehabilitácie;
- pri poskytovaní sociálnej rehabilitácií je dôležitá terénna sociálna práca;
- poskytovatelia sociálnej rehabilitácie pre klientov rôznych druhov zdravotného postihnutia by si mali vzájomne vymieňať skúsenosti a neustále sa vzdelávať.

Stretnutia sa zúčastnili zástupkyne organizácií Slovenského zväzu zdravotne postihnutých, Združenia na pomoc ľuďom mentálnym postihnutím, Únie nevidiacich a slabozrakých Slovenska, Spoločnosti psoriatikov a atopikov a Rady pre poradenstvo v sociálnej práci.